

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra ANGST

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 193.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000702576/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

X

Martin læste sin Messe hver eneste Dag, efter at han havde holdt sin Primitis. Det voldte ham stor Angst hver Gang; i Stedet for at bringe ham Fred var det i Virkeligheden den strængeste og mest oprivende af hans Bødsøvelser, men saa skulde det jo netop gjøres! — Den Fred, han havde følt mod Slutningen af sin første Messe, kom ikke igjen nu senere; derimod følte han naturligvis en vis Lindring, en Nedspændelse af Kræfterne hver Dag, naar det hele var overstaaet. Men for Resten blev alt efterhaanden graa Haabløshed, meget værre end han havde kjendt det før sin Klostertid, ogsaa værre end de hidtil forgangne Kloстераar, — for han havde jo tidligere stadig kunnet danne sig skuffende Forventninger om et eller andet, der endnu skulde skee med ham og maaskee hjælpe, — nu var alle Muligheder udtømte, alle Grader gjennemgaaede.

Der indtraadte først noget af en Vending i hans Sindstilstand, da han ud paa Efteraaret kom til at see paa Døden, som det nye, han kunde vente sig noget af — Himmelig eller Helvede.

Det kom ved, at han fornå sine legemlige Kræfter i stærk Aftagende. At begynde med stod det for ham som en selvfølgelig Ting, at han havde Lov til at leve efter de allerstrængeste Forskrifter — ogsaa til at leve i Haabet om, at det snart kunde medføre Døden. Men Selvanklageren i ham fandt dog efter nogen Tids Forløb ud, at dette vistnok var meget tvivlsomt: overskred man en vis Grænse i denne Retning, maatte man dømmes for syndige Selvmordstanker og Hensigter. Han blev saa nødt til at spørge sin Skriftefader. Denne var nu alt andet end Selvplager og derfor meget uvillig til at tro, at andre kunde være det; han regnede Martins Spørgsmaal for en Slags Hovmod,